

et Mindretal under Nr. 2 opstillet et Principspørgsmaal, som blev bebudet ved anden Behandling, og dertil maa jeg sige ligesom det ærede Medlem, der nys havde Ordet, at med Hensyn til Vejarbejde og lignende i al Almindelighed bør man foretrække Vicitation frem for Naturalarbejde. Men man har ogsaa forsøgt sig med noget, der ligner Vicitation i enkelte Kommuner. Man har forsøgt sig og omgaaet Loven paa den Maade, at enkelte større Gaarde have faaet deres visse Veststrækninger at holde vedlige og ryddeligggøre, og vedkommende større Ejendomsbesiddere ere saa blevne beskikkede som Snefogeder. I de fleste af de Tilfælde, jeg kender, har det dog vist sig, at der har været Misfornøjelse dermed. Naar der nemlig er faldet megen Sne, have vedkommende, der have paataget sig denne Veststrækning, ikke kunnet rydde den, i alt Fald aldrig paa en saa god Maade, som de øvrige Veststrækninger ere blevne det, og det har ført til, at de vedkommende Kommuner have frasalbet dette Forsøg igen. Jeg tror, at Stemmningen i Kommunerne er for, at man forlader Naturalarbejdet i dette Forhold og gaar over til Vicitation. Men som det ogsaa blev saet af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, er det en saa usikker Forretning, man der indlader sig paa, at det i mange Forhold vilde føre til, at fattige Fjolk, som man siger, at man derved vilde hjælpe, bleve førte fra Dyren i Halmen, idet mange fattige Fjolk, som paatage sig et Bestykke, derved bleve brøstholdne, og hvis de skulde opfylde deres Forpligtelser, vilde blive aldeles ruinerede. Jeg kan derfor ikke tilraade, at man stemmer for dette Forslag. Naar den ærede Minister i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 4 sagde, at man ikke kunde medtage Forpagtere eller Lejere, fordi dette Forhold i Reglen var ordnet ved Kontrakt, som var afsluttet mellem Ejere og Forpagtere og Lejere, saa veed den ærede Minister nok, at for hvad man kan vedtage i en Kontrakt, er Grænsen foreskrevet i Danst Lovs 5—1—2, og der staaar jo, at man kan vedtage i Kontrakter, hvad man vil, naar det ikke strider mod Lov og Erbarhed. Naar det altsaa strider mod denne Lov, kan det ikke vedtages i en Kontrakt, at Snekastningsbyrden skal blive ved Ejeren, men den maa desuagtet gaa over paa Forpagter og Lejer, og at det skulde stride mod Erbarhed, at en Forpagter eller Lejer gaar ud med sine Fjolk for at kaste Sne, kan man dog ikke mene. Derimod holder jeg næsten til den Tanke, som blev udtalt af den ærede Minister, at man helst maatte slaa Assurancesummens Størrelse fast i Forhold til Hartkornet. Det mener jeg ogsaa. Selv

om man skulde sige 4,000 Kr. og 1 Mand, vil jeg hellere slaa det fuldstændig fast. Jeg tillægger dog ikke dette afgørende Betydning, men mener at kunne stemme med Udvalgets Flertal ogsaa i dette Spørgsmaal. Hvad angaar andet Stykke af Vædringsforslag Nr. 4, som Ministeren ikke kunde gaa ind paa, da vil jeg tilraade, at man følger Udvalgets Flertal og stemmer derfor, naar der bliver delt Afstemning over dette Punkt. Siden den ærede Ordfører faar Ordet, ubeder jeg mig dog en Dplysning, og det er den, om Forslaget skal forstaaes saaledes, at der skal finde en Stigning Sted ved hver halve Td. Hartkorn indtil 3 Td. Hartkorn, men naar der er 3½ Td. Hartkorn, skal der ingen Stigning finde Sted, hvorefter Stigningen skal ske ved 4 Td. Hartkorn, med det dobbelte af en halv Td. Hartkorn. Hvis det skal forstaaes saaledes, billiger jeg Forslaget, saaledes som det er stillet, hvis det skal forstaaes paa anden Maade, er jeg derimod. Jeg mener, at det ligger i Ordene, „og at Stigningen af Snekastningsbyrden staaar i Forhold til Stigningen af Hartkornet“, men der bliver saa et Spillerum fra 3 Td. op ad imellem hele Tønder Hartkorn, hvorved den halve Td. gaar fri. Jeg skal endnu kun omtale Vædringsforslag Nr. 12, som er delt i to Afstemningspunkter. Det første er det, at Ordret „Mandsperson“ ændres til „snekastningspligtig Mand“, og dertil er intet at bemærke. Det andet Punkt, at Ordene „Lyende samt af“ i fjerde Linie udgaa, betyder, at saa kan man beskikke Lyende, som er snekastningspligtigt efter Hartkorn eller Assurance-sum, til være Snefoged. Det anser jeg for aldeles ubilligt og uretfærdigt, og vil bestemt pointere det, fordi Lyende i mange Tilfælde har snekastningspligtigt Hartkorn. Den ærede Minister udtalte, at det godt kunde staa, og havde ikke noget at indvende mod Forslaget, men som Ordene staa der, maa jeg tilraade, at man forkaster den sidste Del af Vædringsforslaget.

Berg: Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem fra Kjerteminde (N. Andersen), idet jeg beklager, at han i dette Tilfælde har faaet en Meningsfælle i den ærede sidste Taler, at jeg har læst det omtalte Forslag, som her staaar — de ærede Forslagsstillere maa sige til, om de forstaa det anderledes — saaledes, at det er aldeles ikke ubeløst, at man lejer Fjolk til saa og saa mange Dage eller indenfor saa og saa mange Dages Arbejde, altsaa ganske paa den Maade, som det ærede Medlem antydede. Naar der staaar, at Kommunen faar Bemyndigelse til at besørge